

Αὐτά, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ μέλλον. Ὑπάρχει ὁμως καὶ τὸ παρόν. Αἱ τετελεσμένοι καταστροφαί. Αἱ βαθύταται οὐλαί,

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΕΠΕΙΓΟΥΣΑ

εἰς τὰ τραυματισμένα σημεῖα τῆς ὕψεως τοῦ βουνοῦ. Δι' αὐτὰ ἐπίσης ἐπι-

βάλλεται νὰ τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν ἓνα πρόγραμμα καλύψεως, μὲ συστηματικὰς καὶ μελετημένας δενδροφυτεύσεις. Θέλει βέβαια ὀλίγον κόπον καὶ κάποιαν δαπάνην, τὸ πρᾶγμα, αὐτὰ ὁμως καὶ ἀπὸ τὴν πρόσοδον τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ μαρμάρου ἢμποροῦν ν' ἀποκτηθοῦν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ κονδύλια ἀναδασώσεων νὰ καλύπτονται, καὶ ὁ τουρισμὸς ἢμπορεῖ νὰ εἰσφέρει καὶ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία. (Ἰδιωτικῶς εἰργάσθη ἡ κυρία Ἀργυροπούλου καὶ μετέβαλε εἰς παραδεισιακόν, τὸν περὶ τὴν Καισαριανὴν χῶρον). Τόσο—τόσο δὲν νομίζομεν νὰ ἐστεῖρευσε, εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁ κοινὸς νοῦς καὶ ὁ τρόπος πρακτικῆς ἐνεργείας. Τὸ κακὸν εἶναι ὅτι, ὅταν ἀρχίζομεν νὰ ἐρίζομεν, μεθυσκόμεθα ἀπὸ τοὺς ἰδίους μας λόγους καὶ μετατρέπομεν τὴν ἔριν, ἀπὸ μέσου εἰς σκοπὸν. Ἐν τῷ μεταξύ, κακῶς ἐντοπίζεται τὸ ἐνδιαφέρον εἰς τὴν Πεντέλην καὶ εἰς τὰ μαρμαρολατομεῖα. Ἐνῶ οἱ προασπισταὶ τοῦ τοπίου φιλολογοῦν, οἱ ἀκάματοι λατόμοι ἐπεκτείνουν δραστηρίως τὰ «ἔργα» των. Μετὰ τὰ Τουρκοβούνια καὶ τὸν Λυκαβηττόν, ὁ Ὑμηττὸς κατασπαράζεται τώρα ἀπὸ τὰ φουρνέλλα. Ἀσχέτως τοῦ —ὡς ἐλέχθη— κάπως πολυπλόκου προβλήματος τῆς λατομέυσεως τοῦ μαρμάρου εἰς τὴν Πεντέλην, μία γενικὴ καταναγκαστικὴ ἐξωσις τῶν λατομεῖων καὶ τῶν λατόμων ἀπὸ ὅλα τὰ ἀττικὰ ὑψώματα, ποὺ συνιστοῦν τὴν φυσικὴν πρὸς τὴν πρωτεύουσαν καὶ τὸν Σαρωνικὸν πρόσοψιν, εἶναι ἀναγκαῖα καὶ κατεπείγουσα.